

Súd: Mestský súd Bratislava IV
Spisová značka: B5-49Csp/96/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121426122
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Natália Kolláriková
ECLI: ECLI:SK:MSBA4:2023:6121426122.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava IV v konaní vedenom pred sudkyňou JUDr. Natáliou Kollárikovou, v spore žalobcu: MINIHOTOVOST, SE, so sídlom náměstí T. G. Masaryka 2392/17, 690 02 Břeclav, Česká republika, IČO: 04355211, právne zastúpený: Mgr. Zuzana Bírová, advokátka, so sídlom Americká 2, Bratislava, proti žalovanej: P. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XX, B., adresa na doručovanie: ul. X. V. XXX/X, B. pod B., o zaplatenie 450,- Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu **z a m i e t a**.
- II. Žalovaná nemá voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou dňa 19.07.2021 na Okresný súd Banská Bystrica ako upomínací súd domáhal voči žalovanej zaplatenia istiny 450,- Eur spolu s úrokmi z omeškania v sadzbe 8,05 % p.a. zo sumy 450,- Eur odo dňa XX.XX.XXXX do zaplatenia spolu s nákladmi spojenými s vymáhaním pohľadávky vo výške 12,- Eur. Zároveň si voči žalovanej uplatnil i nárok na náhradu trov konania.

2. Žaloba bola zdôvodnená tým, že žalovaná sa prostredníctvom webovej stránky www.minipozicka.sk registrovala a požiadala žalobcu o poskytnutie úveru vo výške 450,- Eur. Pri registrácii uviedla svoje údaje a odoslaním žiadosti o poskytnutie úveru žalovaná zároveň potvrdila, že súhlasí so Smlouvou o úvère, ako aj všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru, a zároveň potvrdila, že údaje, ktoré žalobcovi ako veriteľovi poskytla, sú pravdivé a úplné. Na základe Smlouvy o úvère č. XXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX (ďalej aj ako Zmluva o úvère č. XXXXXX) uzatvorenej podľa § 2390 a nasl. zákona č. 89/2012 Sb. Občiansky zákonník a zákona č. 145/2010 Sb. o spotrebiteľskom úvère v znení neskorších predpisov žalobca, ako veriteľ, poskytol žalovanej, ako dlžníkovi, úver vo výške 450,- Eur, ktorý sa žalovaná zaviazala vrátiť spolu s celkovými nákladmi spojenými s úverom vo výške 128,- Eur a to do 28 dní odo dňa poskytnutia úveru. V zmysle Smlouvy o úvère č. XXXXXX sú celkové náklady spojené s úverom tvorené výlučne odplatou, čo predstavuje sumu vo výške 128,- Eur. Vzhľadom na to, že žalovaná neplnila riadne a včas svoj záväzok v zmysle uzatvorenej Smlouvy o úvère, stal sa jej dlh splatným, a to dňom XX.XX.XXXX. V zmysle bodu IV Smlouvy o úvère a čl. XX Všeobecných podmienok poskytnutia úveru veriteľ je oprávnený upozorniť spotrebiteľa na omeškanie so splátkou úveru, a to buď e-mailom alebo SMS správou alebo písomne. Veriteľ je oprávnený požadovať od spotrebiteľa vo forme zmluvnej pokuty paušálnu náhradu nákladov spojenú s upomienkou vo výške 3,- Eur za každú upomienku. Žalobca vyzýval žalovanú na úhradu jej záväzku prostredníctvom upomienok zasielaných formou SMS-správ alebo emailov. Na upomienky nereagovala, telefonicky sa s ňou nepodarilo skontaktovať. Zaslané boli 4 upomienky v súlade s dohodnutými VPPÚ a tým pádom vznikla žalovanej povinnosť uhradiť žalobcovi 12,- Eur za zaslané upomienky. V prílohe žalobca priložil 4 upomienky, ktoré boli zaslané XX.XX.XXXX, XX.XX.XXXX, XX.XX.XXXX,

XX.XX.XXXX žalovanej e-mailom v súlade so Smlouvou o úvère ako aj Všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru Upomienky zaslané e-mailom boli zaslané v súlade s ustanovením čl. 4 zmluvy o úvère v zmysle ktorého: „Spotrebiteľ dáva výslovný súhlas k tomu, aby mu Veriteľ zasielal upomienky formou SMS alebo emailovej správy na mobilné telefóny alebo e-mailové adresy. Dňa XX.XX.XXXX bola žalovanej prostredníctvom právneho zástupcu zaslaná písomná výzva na úhradu dlhu, navyše bola žalovaná vyzvaná na zaplatenie uplatneného nároku i výzvou zo dňa XX.XX.XXXX. Žalovaná ku dňu vyhotovenia návrhu na vydanie platobného rozkazu neuhradila žalobcovi žiadnu platbu. Žalobca si v zmysle nariadenia vlády ČR

č. 351/2013 Sb. v znení neskorších predpisov uplatňuje voči žalovanej zákonný úrok z omeškania.

3. Okresný súd Banský Bystrica ako upomínací súd výzvou zo dňa 30.07.2021 vyzval žalobcu, aby uviedol, či súhlasí s vydaním platobného rozkazu v časti, ktorej sa netýka rozpor, t. j. istina 450,- Eur, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 450,- Eur od XX.XX.XXXX do zaplatenia a v časti trov konania. Žalobca upomínaciemu súdu oznámil, že s vydaním platobného rozkazu vo vyššie uvedenom rozsahu súhlasí. V súlade s § 8 zákona č. 306/2017 Z. z. platí, že vo zvyšnej časti žalobca vzal svoj návrh na vydanie platobného rozkazu späť a konanie sa v tejto časti zastavilo.

4. Okresný súd Banská Bystrica vydal v upomínacom konaní dňa 05.08.2021 platobný rozkaz, ktorý bol zo zákona zrušený z dôvodu jeho nedoručenia žalovanej do vlastných rúk. Žalobca na výzvu upomínacieho súdu navrhol pokračovať v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku.

5. Žaloba spolu s prílohami a výzvou na vyjadrenie a s procesným poučením bola žalovanej doručená v listinnej podobe do vlastných rúk dňa 14.03.2022. Žalovaná sa k žalobe nevyjadrila, v konaní zostala nečinná.

6. Súd vec prejednal na pojednávaní dňa 21.09.2023 podľa § 180 CSP v neprítomnosti strán sporu. Žalobca svoju neúčast' na pojednávaní písomne ospravedlnil a žiadal, aby súd vec prejednal a rozhodol v jeho neprítomnosti. Žalovanej bolo doručené predvolanie dňa 24.04.2023 do vlastných rúk, manžel žalovanej ospravedlnil neúčast' žalovanej zo zdravotných dôvodov a uviedol, že žalovaná súhlasí s rozhodnutím veci v jej neprítomnosti.

7. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi/listinné dôkazy boli vzájomne stranám sporu doručené a neboli spochybnené (§ 204 CSP), ktoré v konaní predložil žalobca a to: Zmlouvou o úvère (smlouva o úvère) č. XXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, výzvami na okamžité uhradenie dlžoby zo dňa XX.XX.XXXX, zo dňa XX.XX.XXXX, potvrdeniami o zaslaných upomienkach k pôžičke č. XXXXXX všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru a zhodnotiac vykonané dôkazy jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti, starostlivo prihliadol na všetko, čo počas konania vyšlo najavo a zistil tento skutkový stav veci:

8. Žalobca ako veriteľ a žalovaná ako dlžník mali dňa XX.XX.XXXX uzavrieť Zmluvu o úvère (smlouva o úvère) č. XXXXXX, ktorá mala byť stranami sporu podpísaná dňa XX.XX.XXXX o XX.XX hod elektronicke. Zmluva mala byť uzavretá podľa zákona č. 89/2012 Sb. Občiansky zákonník a zákona č. 257/2016 Sb. o spotrebiteľskom úvère v znení neskorších predpisov. V zmluve bol uvedený druh úveru ako jednorazový, bezúčelový, nezáväzný, istina úveru predstavovala 450,- Eur, úroková sadzba 0 %, poplatok za poskytnutie (odmena) bol 128,- Eur. Deň splatnosti úveru bol určený na XX.XX.XXXX, pričom doba trvania spotrebiteľského úveru predstavovala 28 dní. Celková čiastka, ktorú mal spotrebiteľ zaplatiť bola vo výške 578,- Eur, ročná percentuálna miera nákladov bola uvedená v sadzbe 2 513,26 %. Podľa článku II ods. 2 veta druhá okamihom, v ktorom veriteľ poskytne spotrebiteľovi úver podľa tejto zmluvy, sa zmluva stáva platnou a účinnou a všetky podmienky tejto zmluvy sa považujú za oboma stranami odsúhlasené.

9. Z potvrdenia o zaslaných upomienkach k pôžičke č. XXXXXX vyplýva, že žalobca eviduje e-mailom zaslané upomienky žalovanej zo dňa XX.XX.XXXX, XX.XX.XXXX, XX.XX.XXXX, XX.XX.XXXX.

10. Z výzvy na okamžité uhradenie dlžoby zo dňa XX.XX.XXXX vyplýva, že žalobca vyzval žalovanú na uhradenie dlžnej sumy do XX.XX.XXXX do 16:00 hod vo výške 289,65 Eur. Z výzvy na okamžité uhradenie dlžoby zo dňa XX.XX.XXXX vyplýva, že žalobca vyzval opakovane žalovanú na uhradenie

dĺžnej sumy a to bez zbytočného odkladu. K výzvam žalobca nedoložil žiaden dôkaz o ich odoslani akoukoľvek formou žalovanej.

11. V prejednávanej veci ide o právny vzťah s cudzím prvkom, keďže žalovaný má sídlo v Českej republike, z toho dôvodu sa súd zaoberal otázkou právomoci súdu na prejednanie a rozhodnutie veci. Súd Zmluvu o úvere (smlouva o úvěru) č. XXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX vyhodnotil ako spotrebiteľskú zmluvu, keďže na jednej strane vystupuje žalobca ako dodávateľ a na druhej strane žalovaná ako spotrebiteľ, ktorý pri uzatváraní a plnení predmetnej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosť, čo v konaní ani nebolo sporným.

12. Dospel k záveru, že právomoc súdov Slovenskej republiky je daná, a to podľa článku 17 ods. 1 písm. c) v spojení s článkom 18 ods. 2 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Brusel I bis). Je totiž nepochybné, že hoci žalobca sídli v Českej republike, svoju podnikateľskú činnosť smeruje do Slovenskej republiky, v ktorej má žalovaná ako spotrebiteľ bydlisko, nakoľko žalobca ponúka spotrebiteľom možnosť uzavrieť zmluvu o úvere prostredníctvom slovenskej lokalizovanej stránky www.minipozicka.sk.

13. Pokiaľ ide o rozhodné právo, z rovnakého dôvodu, nakoľko žalobca smeruje svoju podnikateľskú činnosť na územie Slovenskej republiky ako krajiny obvyklého pobytu spotrebiteľa, v súlade s článkom 6 ods. 1 písm. a) a písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím I), je rozhodným právnym poriadkom právny poriadok Slovenskej republiky. Hoci v zmluve je uvedené, že je uzavretá podľa zákona č. 89/2012 Sb. Občiansky zákonník a zákona č. 145/2010 Sb. o spotrebiteľskom úvere v znení neskorších predpisov, teda podľa českého právneho poriadku, toto zmluvné ustanovenie v spotrebiteľskej zmluve nezodpovedá požiadavkám podľa článku 3 ods. 1 nariadenia Rím I, v zmysle ktorého voľba iného právneho poriadku musí byť urobená výslovne alebo musí byť jasne preukázaná ustanoveniami zmluvy alebo okolnosťami prípadu. Priemerný spotrebiteľ nemôže tomuto zmluvnému ustanoveniu rozumieť tak, že sa zmluva ako celok a všetky práva a povinnosti jej účastníkov spravujú právnym poriadkom Českej republiky, ani následkom, ktoré sú s tým spojené. Pokiaľ by zmluva ako celok bola platná, na toto ustanovenie by bolo potrebné nahliadať ako na neplatné pre rozpor s článkom 3 ods. 1 nariadenia Rím I, keďže nejde o výslovnú voľbu právneho poriadku Českej republiky. Z tohto dôvodu súd otázku platnosti zmluvy skúmal podľa práva Slovenskej republiky. Súd dodáva, že ako bude uvedené ďalej, účastníci zmluvy o úvere platne zmluvu neuzavreli. Právny režim bezdôvodného obohatenia, pod ktorý spadá nárok na vrátenie plnenia z neplatného právneho úkonu, sa spravuje slovenským právnym poriadkom s poukazom na článok 10 ods. 3 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 864/2007 o rozhodnom práve pre mimozmluvné záväzky (Rím II), podľa ktorého rozhodným právom je právny poriadok krajiny, na území ktorej došlo k bezdôvodnému obohateniu, t. j. v tomto prípade právny poriadok Slovenskej republiky.

14. Súd po ustálení existencie svojej právomoci a zodpovedaní otázky rozhodného práva, sa zaoberal platnosťou v konaní predloženej zmluvy. Na absolútnu neplatnosť právneho úkonu prihliada súd z úradnej povinnosti, teda aj bez návrhu, resp. bez toho, aby sa protistrana tejto neplatnosti dovolala (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 25. novembra 2010, sp. zn.: 3Cdo 73/2009).

15. V Zmluve o úvere č. XXXXXX bolo dojednané, že sa uzatvára podľa „zákona č. 89/2012Sb., občiansky zákonník, ve znění pozdějších předpisů, a zákona číslo 257/2016 Sb., o spotřebitelském úvěru, ve znění pozdějších předpisů, súčasťou zmluvy sú Všeobecné podmienky poskytnutia úveru, v zmysle ktorých si zmluvné strany dojednali v bode O4 voľbu práva Českej republiky.

16. Pri posudzovaní rozhodného práva súd vychádzal a prihliadal na dôvod neplatnosti zmluvy o úvere (súčasťou, ktorej boli Všeobecné podmienky poskytnutia úveru obsahujúce voľbu práva), ktorý spočíva jednak v absencii povolenia NBS na poskytovanie spotrebiteľských úverov na území SR pre žalobcu. Súd zistil, že na webovej stránke NBS pod subjektami finančného trhu nie je žalovaný evidovaný, zároveň z tlačovej správy NBS zo dňa X.X.XXXX vyplýva upozornenie NBS na to, že spoločnosť MINIHOTOVOST, SE žiadne povolenie na poskytovanie spotrebiteľských úverov a iných úverov a pôžičiek pre spotrebiteľov na území Slovenskej republiky neudelila.

17. Podľa ust. § 20 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere č. XXXXXX (ďalej aj len ZoSÚ) veriteľ je oprávnený ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery len na základe povolenia udeleného Národnou bankou Slovenska....

18. Podľa ust. § 20 ods. 8 ZoSÚ, na veriteľa, ktorý je bankou, zahraničnou bankou alebo pobočkou zahraničnej banky,17a) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20220101>> sa nevzťahujú odseky 1 až 7, § 8a <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20220101>>, § 20a až 20e <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20220101>>, § 23 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20220101>>, § 24 ods. 2 až 7 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20220101>> a § 25f ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20220101>>, <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20220101>>, <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20220101>> a 8. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20220101>>

19. Podľa § 24 ods. 1 ZoSÚ Osobitné ustanovenia o iných veriteľoch na iných veriteľov a na zmluvy o úvere alebo pôžičke, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom, sa vzťahujú ust. § 1 ods. 2 druhej vety, §2, § 3, § 4, § 5, § 6, § 7 ods. 1, 2, 16 až 42, § 8, § 8a, § 9 ods. 1, ods. 2 písm. a) až v), ods. 9 až 11, § 11, § 12, § 14, § 16, § 17, § 19, § 20 ods. 2 až 8, § 23 a § 25.

20. Podľa ods. 2 tohto ustanovenia veriteľ môže poskytovať úvery alebo pôžičky, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom, ak má povolenie poskytovať spotrebiteľské úvery podľa § 20 ods. 1 písm. a).

21. Podľa § 24b ods. 1, 2 ZoSÚ, nikto nesmie v rámci svojho podnikania ponúkať ani poskytovať spotrebiteľské úvery bez povolenia ani nad rozsah povolenia podľa § 20 ods. 1 písm. a) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20220101?ucinnost=18.10.2018>> alebo písm. b) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20220101?ucinnost=18.10.2018>>, bankového povolenia alebo iného oprávnenia na vykonávanie bankových činností. Nikto nesmie v rámci svojho podnikania ponúkať ani poskytovať spotrebiteľom iné úvery a pôžičky, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom, bez povolenia ani nad rozsah povolenia podľa § 20 ods. 1 písm. a) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20220101?ucinnost=18.10.2018>>, povolenia podľa § 24 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20220101?ucinnost=18.10.2018>>, bankového povolenia alebo iného oprávnenia na vykonávanie bankových činností.

22. Podľa § 11 ods. 3 ZoSÚ, ak osoba bez povolenia poskytne peňažné prostriedky, ktoré by inak boli spotrebiteľským úverom, uzatvorená zmluva je neplatná. Ak vznikne spotrebiteľovi povinnosť vydať poskytnuté finančné plnenie, osoba podľa prvej vety je povinná umožniť spotrebiteľovi uhradiť len skutočne poskytnuté finančné plnenie v splátkach a lehote, ktorá však nesmie byť kratšia ako lehota, v ktorej by mal spotrebiteľ vrátiť finančné plnenie, ak by neexistoval dôvod neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere; tým nie je dotknuté právo zmluvných strán dohodnúť sa na dlhšej lehote na vrátenie poskytnutého finančného plnenia a právo spotrebiteľa vrátiť poskytnuté finančné plnenie naraz alebo v splátkach v lehote kratšej, ako bola dohodnutá v zmluve podľa prvej vety.

23. V zmysle ust. § 1 ods. 3 písm l) ZoSÚ, spotrebiteľským úverom nie je úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace.

24. Súd dospel k záveru, že žalobca ako nebankový subjekt a veriteľ poskytol žalovanej v postavení spotrebiteľa peňažnú pôžičku bez toho, aby mu bolo udelené zákonom v § 24 ods. 2 ZoSÚ vyžadované povolenie poskytovať spotrebiteľské úvery, v zmysle cit. § 11 ods. 3 ZoSÚ predmetná zmluva o úvere je zo zákona absolútne neplatným právny úkon (k tomu i rozsudok KS BA sp. zn. 6CoCsp/41/2022 zo dňa 31.marca 2023).

25. Na absolútnu neplatnosť súd musí prihliadať a vyvodzovať z nej dôsledky aj bez návrhu (ex officio) z úradnej povinnosti a v ktoromkoľvek štádiu konania. Predmetná zmluva o úvere je neplatná ako celok,

následkom čoho sú neplatné aj všeobecné podmienky poskytnutia úveru vyhlásené za jej neoddeliteľnú súčasť a teda i ich bod 04 o voľbe práva Českej republiky.

26. Podľa § 40 ods. 4 Občianskeho zákonníka písomná forma je zachovaná, ak je právny úkon urobený telegraficky, ďalekopisom alebo elektronickými prostriedkami, ktoré umožňujú zachytenie obsahu právneho úkonu a určenie osoby, ktorá právny úkon urobila. Písomná forma je zachovaná vždy, ak právny úkon urobený elektronickými prostriedkami je podpísaný zaručeným elektronickým podpisom alebo zaručenou elektronickou pečaťou.

27. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

28. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

29. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

30. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktorému tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

31. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

32. Podľa § 1 zákona č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku (ďalej len „zákon č. 266/2005 Z. z.“) tento zákon upravuje ochranu spotrebiteľa pri finančných službách poskytovaných dodávateľom prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie na základe zmluvy na diaľku a uzavieranie zmluvy na diaľku.

33. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 266/2005 Z. z. na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou na diaľku zmluva medzi dodávateľom a spotrebiteľom o poskytnutí finančnej služby výlučne prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie.

34. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 266/2005 Z. z. dodávateľ môže použiť na ponuku finančných služieb spotrebiteľovi prostriedky diaľkovej komunikácie umožňujúce priamu komunikáciu len s jasným a zrozumiteľným súhlasom spotrebiteľa, alebo ak proti ich použitiu spotrebiteľ výslovne nenamietá; tým nie sú dotknuté ustanovenia osobitného zákona. Automatický telefónny volací systém a fax môže dodávateľ použiť len s predchádzajúcim súhlasom spotrebiteľa.

35. Podľa § 8 zákona práva č. 266/2005 Z. z. spotrebiteľa ustanovené týmto zákonom nemožno vopred zmluvne vylúčiť ani obmedziť, a to bez ohľadu na právny poriadok, ktorým sa zmluvný vzťah riadi. Zmluva na diaľku nesmie obsahovať ustanovenia, ktorými by sa spotrebiteľ vopred vzdával akýchkoľvek práv, a ustanovenia, že dokazovanie týkajúce sa splnenia všetkých povinností dodávateľa alebo časti povinností dodávateľa, ktoré preňho vyplývajú z tohto zákona, spočíva na spotrebiteľovi

36. Podľa 457 Občianskeho zákonníka ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

37. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

38. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

39. Súd dospel k záveru, že žalobca predloženou Zmluvou o úvere č. XXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX nepreukázal súhlas žalovanej s obsahom danej zmluvy, keď síce v nej bola žalovaná označená svojimi osobnými údajmi, avšak skutočnosť, že žalovaná predmetnú zmluvu podpísala žalobca žiadnym spôsobom nezdokladoval. Zmluva o úvere mala byť podľa toho, čo je v nej samotnej uvedené, elektronický dokument podpísaný elektronickými podpismi oboch jej účastníkov. O tom, že táto zmluva bola skutočne podpísaná jej účastníkmi, žalobca žiaden dôkaz neprodukoval, nie je vôbec zrejmé, akým technickým postupom malo k podpisu zmluvy dôjsť. Samotná poznámka „-podepsané elektronicky-“ na zmluve takýmto dôkazom nie je. Nemožno prezumovať, že bežný občan disponuje zaručeným elektronickým podpisom, a aj keby ním disponoval, že ho na uzavretie tejto zmluvy použil. Navyše žalobca nepreukázal ani to, či on sám zmluvu zaručeným elektronickým podpisom podpísal. Súd zdôrazňuje, že hoci v zmysle § 40 ods. 4 Občianskeho zákonníka nie je jediným do úvahy prichádzajúcim spôsobom uzavretie zmluvy elektronickými prostriedkami na diaľku jej podpísanie zaručeným elektronickým podpisom, bol to samotný žalobca, ktorý ako spôsob uzavretie zmluvy medzi zmluvnými stranami zvolil elektronický podpis. Súčasne nakoľko uzavretie úverovej zmluvy na diaľku by predstavovalo poskytnutie finančnej služby výlučne prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie podľa § 2 písm. a) zákona č. 266/2005 Z. z., bolo povinnosťou žalobcu preukázať, že dostal jasný a zrozumiteľný súhlas spotrebiteľa na použitie takejto ponuky finančných služieb podľa § 3 ods. 1 zákona č. 266/2005 Z. z. Navyše bolo potrebné prihliadnuť na ust. článku II ods. 2 veta druhá zmluvy, v zmysle ktorého samotné podpísanie zmluvy nestačí na to, aby nadobudla zmluva platnosť a účinnosť. Zmluva sa v zmysle uvedeného dojednania stáva platnou a účinnou až poskytnutím úveru spotrebiteľovi podľa tejto zmluvy. Žalobca v konaní neprodukoval žiaden dôkaz o tom, že úver bol skutočne žalovanej poskytnutý, t. j. odfinancovaný na jeho účet.

40. Na základe vyššie uvedeného súd dospel k záveru, že medzi stranami sporu predložená zmluva o úvere uzavretá nebola, ani v prípade, že by tento právny úkon bol zachytený na stranami riadne podpísanom elektronickom dokumente a úver by bol v súlade článkom II ods. 2 veta druhá zmluvy odfinancovaný, nebolo by možné zmluvu o úvere považovať za platný právny úkon. Predmetná zmluva by predstavovala spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nakoľko ju uzavrel veriteľ konajúci v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, teda v postavení dodávateľa, so spotrebiteľom ako osobou, ktorá pri uzatváraní a plnení zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Nejde v zmysle § 1 ods. 3 písm. l) zákona č. 129/2010 Z. z. o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, nakoľko takýmto úverom nie je úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace (v tomto prípade bola splatnosť 28 dní). Ide o tzv. úver, ktorý nie je spotrebiteľským úverom a ktorý je poskytovaný inými veriteľmi spotrebiteľom v zmysle § 24 zákona č. 129/2010 Z. z. Súdu je z jeho činnosti známe, že žalobca nedisponuje povolením podľa § 24 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z. z. udeleným Národnou bankou Slovenska, ktoré by ho oprávňovalo poskytovať úver alebo pôžičku, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom. Národná banka Slovenska na túto skutočnosť aj upozornila oznámením zverejneným dňa XX.X.XXXX. Ustanovenie § 24 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z. z. pritom obsahuje výslovný zákaz poskytovania takýchto úverov bez príslušného povolenia. V dôsledku toho by bolo na predloženú zmluvu o úvere (ak by platne vznikla) potrebné nahliadať ako na neplatný právny úkon pre jej rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka), čo má za následok jej absolútnu neplatnosť.

41. Súd pre úplnosť uvádza, že i v prípade, keď medzi stranami sporu platne nevznikol zmluvný vzťah, mohol by mať žalobca voči žalovanej nárok podľa § 457 Občianskeho zákonníka na vrátenie toho, čo žalovaná podľa zmluvy dostala, teda na vrátenie tzv. istiny úveru vo výške 450,- Eur, avšak žalobca v konaní ničím nepreukázal odfinancovanie istiny úveru, teda že podľa neplatnej zmluvy žalovanej plnil. Žalobca by sa mohol úspešne na súde domáhať vydania bezdôvodného obohatenia iba vtedy, ak by preukázal, že sa žalovaná na jeho úkor bezdôvodne obohatila, teda že došlo (v tomto prípade) k majetkovému plneniu zo sféry žalobcu do sféry žalovanej plnením z neplatného právneho úkonu. Túto skutočnosť žalobca nepreukázal.

42. S poukazom na vyššie uvádzané skutočnosti a citované zákonné ustanovenia dospel súd k záveru, že nárok uplatnený žalobcom nie je skutkovo a právne opodstatnený, žalobca v konaní nepreukázal existenciu nároku na zmluvné plnenie, ani eventuálnu existenciu nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia. Žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno týkajúce sa tvrdenia o uzavretí zmluvy, ani tvrdenia o poskytnutí peňažnej sumy žalovanej. Nakoľko žalobcovi nevznikol nárok na žalovanú istinu, nevznikol mu ani nárok na úroky z omeškania.

43. Podľa § 255 ods. 1, 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

44. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

45. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalovaná mala vo veci plný úspech (čiastočné späťvzatie žaloby pred vydaním platobného rozkazu nezavinila žalovaná, v zostávajúcej časti uplatneného nároku bola žaloba zamietnutá), preto žalovanej vznikol voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Nakoľko však žalovanej žiadne trovy konania nevznikli, rozhodol súd tak, že žalovaná nemá voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania. S poukazom na čl. 4 ods. 2 CSP nebude potom ani potrebné, aby súd o výške náhrady trov konania rozhodoval podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia osobitným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Mestský súd Bratislava IV).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.